

мѣнно тогазъ людѣ-тѣ цѣхъ да възлѣ-  
зѣтъ въ зоры, всякой отъ гоненіе-то на  
28 брата си. И въстрѣжи Іоавъ съ трѣхъ-  
тѣ та застанѣхъ всицы-тѣ людѣ и не  
гоняхъ вече вслѣдъ Израїля, нито ся  
бѣяхъ вече.  
29 И вѣрвѣхъ Авениръ и мѣжіе-тѣ му  
прѣзъ поле-то всицѣхъ-тѣ онѣзи ношъ, и  
прѣйдохъ Іорданъ, та минѣхъ прѣзъ  
всицый-тѣ Внеронъ, и дойдохъ въ Ма-  
30 ханаймъ. А Іоавъ ся вѣржъ отъ гоненіе-  
то на Авенира: и като събра всицы-тѣ  
людѣ, недоставахъ отъ Давидовы-тѣ рабы  
31 девѣнадцѣтъ мѣжіе и Асаилъ. Но Дави-  
дови-тѣ раби поразихъ отъ Веніаминцы-  
тѣ, и отъ Авенировы-тѣ мѣжіе триста и  
32 шестѣдѣсѣтъ мѣжіе коѣто умрѣхъ. И дѣ-  
нѣхъ Асаила, та го заровихъ въ гробъ-тъ  
на бащъ му, който бѣ въ Внелеемъ. А  
Іоавъ и мѣжіе-тѣ му вѣрвѣхъ цѣлѣ  
ношъ, и стигнѣхъ въ Хевронъ около за-  
зоряваніе.

## ГЛАВА 3.

1 И дѣржа много бой-тъ между Сауло-  
вый-тѣ домъ, и Давидовый-тѣ домъ. И  
Давидъ непрѣстанно ся укѣпляваше, а Сау-  
ловый домъ непрѣстанно изнемогваше.  
2 И "родихъ ся Давиду сынове въ Хевронъ:  
и пѣрвородный-тѣ му бѣше Аммонъ "отъ  
3 Ахиноамъ Іезраелѣхъ-тѣхъ. А второй му,  
"Хилеавъ, отъ Авигейхъ, женѣ-тѣхъ на На-  
вала Кармилецъ-тѣхъ: а третій Авессаломъ,  
сынъ-тъ на Маахъ, дѣщеря на Фалмаъ,  
4 "Гессурскый-тѣ царь: А четвѣртый, "Адо-  
нія, сынъ на Агѣиожъ: и пѣтый, Сѣфатія,  
5 сынъ на Авиталъ: И шестый Іероамъ,  
отъ Егѣлѣхъ, Давидовъ-тѣхъ женѣхъ. Тѣ ся  
родихъ Давиду въ Хевронъ.  
6 И като слѣдоваше бой-тъ между Сау-  
ловъ-тѣ домъ и Давидовъ-тѣ домъ, Аве-  
ниръ бѣше подпорка-та на Сауловъ-тѣ  
7 домъ. А Саулъ имаше наложницѣхъ на име  
"Ресѣа, дѣщеря на Аїѣхъ: И рече *Исво-*  
своей на Авенира: "Защо влѣзе ты при на-  
8 ложницѣхъ-тѣхъ на бащъ ми? И разяри ся  
много Авениръ за думы-тѣ на *Исво*своея, и  
рече: "Кучешка глава ли съмъ азъ, кой-  
то правѣхъ днѣсѣ милость кѣмъ домъ-тъ  
на бащъ ти Саула, кѣмъ братія-та му, и  
кѣмъ прѣатели-тѣхъ му, противъ Іудѣхъ, и не  
ти прѣдадохъ въ рѣкѣхъ-тѣхъ на Давида, та  
да ми обвинявашъ днѣсѣ за тѣзи женѣхъ?  
9 "Така да направи Богъ Авениру, и така  
да му приложѣ, ако, "както ся клѣтъ Го-  
сподъ Давиду, не направѣхъ така нему:  
10 Да прѣведѣхъ царство-то отъ Сауловъ-тѣ  
домъ, и да поставѣхъ прѣстоль-тъ Дави-

довъ надъ Израїля, и надъ Іудѣхъ "отъ  
11 Данъ до Вирсавее. И не можеше вече  
*Исво*своей да отговори ни рѣчь Авениру,  
понеже му ся боеше.  
12 Тогазъ проводи Авениръ вѣститѣли Да-  
виду отъ своѣхъ странѣхъ, и рече: Чіа е зе-  
мѣ-та? и думаше *омѣ*: Направи уговоръ  
съ мене, и ето, рѣка-та ми ще бѣде съ  
тебе щото да доведѣхъ подъ власть-тъ ти  
13 всицый Израїль. А той рече: Добръ;  
азъ ще направѣхъ уговоръ съ тебе; но  
едно нѣщо искамъ азъ отъ тебе: и рече:  
"Нѣма да видишь лице-то ми, ако не до-  
ведѣшь прѣдъ мене "Михала Сауловъ-тѣхъ  
дѣщерѣхъ, когато дойдѣшь да видишь ли-  
це-то ми. И прати Давидъ вѣститѣли на  
14 *Исво*своея Сауловъ-тѣхъ сынѣхъ, и рече: Дай  
женѣхъ-тѣхъ ми Михалѣхъ, коїкто зѣхъ же-  
нѣхъ за себе си "за сто Филистимскы кра-  
15 екожіа. И прати *Исво*своей та ѣхъ зѣ отъ  
мѣжа ѣ, отъ "Фалтила Лаисовъ-тѣхъ сынѣхъ.  
16 И дойдѣ съ неѣхъ мѣжъ ѣ, та вѣрвѣше и  
плачѣше слѣдъ неѣхъ "до Вауриимъ. Тогазъ  
му рече Авениръ: Иди, вѣрни ся; и вѣр-  
нѣхъ ся.  
17 А Авениръ ся разговори съсѣ старѣй-  
шины-тѣхъ на Израїля, и рече: И вчера, и  
завчера искахѣ Давида да царува надъ  
18 вѣсть. Сега прочее направѣте *това*: защо-  
то "Господъ говори за Давида, и рече:  
"Чрѣзъ рѣкѣхъ-тѣхъ на Давида рабъ-тъ си ще  
избавѣхъ людѣ-тѣхъ си отъ рѣкѣхъ-тѣхъ на Фи-  
19 листимцы-тѣхъ, и отъ рѣкѣхъ-тѣхъ на вси-  
цы-тѣхъ имѣхъ непрѣатели. И говорѣхъ *омѣ* А-  
вениръ въ уши-тѣхъ "на Веніаминцы-тѣхъ: и  
отидѣ Авениръ да говори и въ уши-тѣхъ на  
Давида въ Хевронъ, всицко що бѣ уго-  
дно на Израїля, и на всицый Веніами-  
20 новъ домъ. И тѣй дойдѣ Авениръ при Да-  
вида въ Хевронъ, и съ него двадѣсѣтъ  
мѣжіе. И направи Давидъ на Авенира, и  
на мѣжіе-тѣхъ коѣто бѣхъ съ него, пиръ.  
21 И рече Авениръ Давиду: Ще станѣхъ и ще  
идѣхъ, и "еще съберѣхъ всицый Израїль при  
господаря си царя, за да направѣтъ у-  
говоръ съ тебе, та "да царувашь спо-  
редъ всицко-то желаніе на душѣхъ-тѣхъ си.  
И проводи Давидъ Авенира та отидѣ съ  
миръ.  
22 И ето, Давидови-тѣхъ раби и Іоавъ идѣ-  
хъ отъ едно нашествіе, и носѣхъ съсѣ  
себе си много корысти: но Авениръ не  
бѣ съ Давида въ Хевронъ, защото го бѣ  
23 испроводилъ, и отишелъ бѣ съ миръ. А  
като дойдѣ Іоавъ и всицко-то воинство съ  
него, извѣстѣхъ Іоаву, и рекохъ: Аве-  
ниръ Нировый сынѣхъ дойдѣ при царя, и  
24 испроводи го, та си отидѣ съ миръ. То-

а 1 Лѣт. 3; 1 — 4.

б 1 Цар. 25; 43.

в Давидъ, 1 Лѣт. 3; 1.

г 1 Цар. 27; 8. Гл. 13; 37.

д 3 Цар. 1; 5.

е Гл. 21; 8, 10.

с Гл. 16; 21.

ж Втор. 23; 18. 1 Цар. 24; 15.

з Гл. 9; 8, 16; 9.

и Рув. 1; 17. 3 Цар. 19; 2.

и 1 Цар. 15; 28. 16; 1, 12.

28; 17. 1 Лѣт. 12; 23.

і Слж. 20; 1. Гл. 17; 11. 3 Цар. 4; 25.

к Быт. 43; 3.

л 1 Цар. 18; 20.

м 1 Цар. 18; 25, 27.

н 1 Цар. 25; 44.

о Гл. 19; 16.

п Ст. 9.

р 1 Лѣт. 12; 29.

с Ст. 10, 12.

т 3 Цар. 11; 37.